

VĚTRNÍK

27. října 1975

ZPRAVODAJ č.

VYSOKÉ NAD JIZEROU

PROGRAM TŘETÍHO DNE

9,00

Seminář ke hře Braginského a Rjazanova
"Příbuzní" - divadlo
Krakonoš

13,30 Rozloučení se
souborem TJ Sokol
Bystře u Poličky

14,30
Koncert dechovky

15,00
Vítání souboru
OB Nezamyslice

16,00 a 19,30
fr N.V. Gogol

R E V I Z O R

22,00
Setkání souboru TJ Sokol
Sedlice s patronem
JZD Olešán Košťálov
a Cutisin n.p. Jilemnice

Z přípravného výboru

Včera, jako každý den
přehlídky, zasedal
v klubovně Krakonoše
Přípravný výbor, jehož
úkolem je, aby přehlídka
měla hladký průběh a aby se
případné nedostatky od-
stranily ihned k plné
spokojenosti všech.

VI. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY VESNICKÝCH A ZEMĚDĚLSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

S E R I Á L V L A S T N Ě P O K R A Č U J

Včera dopoledne se konala v malém sále
výsockého divadla Krakonoš zajímavá be-
seďa se s. LIBUŠÍ HAVELKOVOU, členkou
Národního divadla, široké divácké obci
známou z úspěšného Dietlova seriálu "Nej-
mladší z rodu Hamrů". Přítomní ochotníci
a hosté, kteří se sešli na této besedě
v úctyhodném počtu, kladli s. HAVELKOVÉ
otázky ať už z oblasti její divadelní
a další činnosti. Podrobnější informace
o této zajímavé besedě přinášíme na str. 3.

Scénografie v pražském studiu

ÚSPĚŠNÁ VÝSTAVA INSPIRUJE!

Každoročně se festival ve Vysokém nad Jizerou stává dějištěm množství zajímavých akcí, jež souvisejí bezesbýtku s divadelní částí přehlídky a vhodně ji doplňují. Jsou už neoddělitelnou součástí atmosféry, jakou je snad možné vytvořit právě zde a možná také, že jenom zde – atmosféru každodenních setkání, neformálních rozhovorů i zasvěcených diskusí o složitých problémech materského divadelnictví a konec konců i o jeho významné součásti, amaterské scénografii.

Právě proto je výstava Scénografického studia při KKS Středočeského kraje zajímavým počinem, protože dokazuje jak je možné pracovat s perspektivou a koncepcí – najdete tam poučné výtvarné návrhy scén, makety v poměrném zmenšení i návrhy kostýmů. Zajistě zaujme i návrh výpravy ke hře K.Čapka Ze života hmyzu, která byla realizována brněnským Divadlem bratří Mrštíků. Ale i divadelní fotografie, s nimiž se na rozsahem malé, nikoliv však bezvýznamné výstavě setkáme, svědčí o tom, že zamyšlení nad amaterským divadlem vede i k zajímavým pracovním metodám uplatňujícím se právě ve fotografii, dokumentaci divadelní práce ochotnických souborů.

- Kr -

Mohli bychom snadno hovořit i o tom, proč vlastně vznikají přehlídky a festivaly amaterského divadelnictví a proč jejich obliba stále vzrůstá.

D O P O L E D N E

Je to skutečně jen proto, aby se lidé stejných zájmů sešli v příjemném prostředí a navzájem si předvedli, jak to dělají právě oni? Jistě to není jedna z nejdůležitějších příčin, která i sem, do Vysokého nad Jizerou přivedla tolik amaterských herců, režisérů i zaujatých diváků.

V KRAKONOŠOVĚ ZAHRÁDCE

Je tomu tak patrně proto, že právě přehlídky amaterského divadla mohou poskytnout přesné odpovědi na řadu problémů a současně klást souborům další otázky: Jak přistupovat k textu, vytvářet inscenaci, pracovat s hercem, jak hledat správné scénografické řešení. Proto je nezbytnou součástí šesté Národní přehlídky i seminární část, neméně důležitá než odpolední a večerní představení – právě semináře totiž mohou naznačit možné cesty. Bylo tomu tak i včera dopoledne; ochotníci se společně zamýšleli nad výsledkem inscenace hry Osvalda Zahradníka "Překroč svůj stín". A je třeba říci že kritika naznačovala i další řešení sporných otázek, dokumentovala na příkladech i magnetofonovém záznamu co je nutné v zájmu celého představení dořešit a současně zapojit do zkušenosti souboru.

V tom je tedy mimo jiné význam amaterských přehlídek, který naznačuje, že na ochotnických scénách vzniká dílo s nímž se počítá a které je neobyčejně vážné a hluboké: právě proto, že je odevzdávají lidé, jež spojuje v kolektivní zájem o společnou věc. Dopoledne v Krakonošově zahrádce tedy včera patřilo kritice a diskusi, to především . . . A to je správné!

-kr-

SOUBOR Z RYBNÍKÁŘSKÉHO KRAJE z jižních Čech do Vysokého nad Jizerou

Určitě bychom se mýlili, kdybychom třeba jen na okamžik připustili myšlenku, že když ryby právě neberou, je možné hrát divadlo. Mnozí se možná usmějí, ale divadlo je nesmírně vážná věc – víme to všichni a vědí to i členové souboru v Sedlici u Blatné, v kraji bohatých rybníků, romantické krajiny a historie neméně bohaté událostmi.

Nedáme daleko od pravdy, řekneme-li že divadlo je jednou z nich! Svědčí o tom i pamětní kniha, založená v roce 1910 spolkem divadelních ochotníků TYL v Sedlici u Blatné. První představení, které se tam uskutečnilo bylo však datováno mnohem dříve, už v roce 1851. Byli to studenti z místa i okolí, kteří zaujati divadlem a láskou k jazyku, nastudovali Klicperův Divotvorný klobouk. Snad už tenkrát předznamenali dnešní cestu souboru do kraje v němž Klicpera dlouhá léta působil. /Hradecký Králové/. Ale ani práce souboru v moderní budově není o nic méně bohatá než v minulosti. Spíše naopak! V repertoáru najdeme hry českých klasiků i klasiků světového dramatu, Ostrovského, Shawa, Moliéra a dalších.

Zvláštní kapitolu tvoří rok 1960, soubor úspěšně nastudoval dramaturgii Jiráskovy Filozofské historie a od té doby téměř každoročně vstupuje do přehlídek a soutěží ZUČ. Zajímavý je i průběh letošní sezony, do níž soubor vstoupil s inscenací Gogolova REVIZORA, která se dostala až na národní přehlídku vesnických a zemědělských souborů. Kolektiv je rozmanitý a mnohostranný. Jeho členy spojuje krásný vztah k divadlu a úcta k domácí kulturní tradici.

Kdo by si se zaujetím neposlechl vyprávění o tom, jak vzniká televizní inscenace nebo dokonce televizní seriál. A kdo by nepřivítal informaci právě o seriálu, který se zapsal do paměti televizních diváků tak živě, že jej zcela jednoznačně spojili se životem, jenž žijí ... Byly

ÚSPESNÝ SERIÁL

Beseda P O K R A Č U J E

to právě úvodní otázky, které v besedě položili ochotníci Libuše Havelkové, členky Národního divadla, jež znovu vyvolaly v představách postavy seriálu Nejmladší z rodu Hamrů. /Libuše Havelková v něm vytvořila jednu z hlavních rolí/. Ale nebyli by to herci a režiséři kdyby se spokojili jen vyprávěním o práci, která je zajímavá.... chtěli vědět mnohem, víc – třeba jaký je vztah profesionálního režiséra k herci, jak široký prostor má právě herec k tomu, aby naplnil i svou představu o postavě, kterou má na jevišti vytvořit. Libuše Havelková ráda vyprávěla o všem; o svých zkušenostech "děčka", o zkušenostech pedagogických samozřejmě i o tom, co jí osobně přinesla práce na televizním seriálu J. Dietla.

Mnozí účastníci besedy ji mohli doplnit vlastním zkušenostmi a postřehy, z nichž nejzávažnější je právě životnost a pravdivost všech postav, jejich problémů i všech řešení... Je to podle slov L. Havelkové také potvrzení významu televize a její obrovské působnosti. Přesto však divadlo zůstává divadlem, uměním kolektivním pro něž je právě divák jedním z nejvzácnějších přínosů. Není možné ho zklamat, "ošidit ho", ale zaujmout, strhnout a přesvědčit.

Je to vlastně jediný cíl všech, kteří se jím zabývají, jak profesionálních, tak amatérských souborů – proto se scházíme ve Vysokém nad Jizerou a na mnoha dalších místech, abychom uměli za každých okolností najít cestu k divákovi a také – učit se ji hledat.

VZÁCNÉ KOŘENÍ

recenze

Braginskij, E.Rjazanov - PŘÍBUZNÍ

divadelní den přivezli ochotníci Sokol Bystře u Poličky na Vysocké jeviště a do vysockého hlediště úsměvnou pohodu v inscenaci hry sovětských autorů Braginského a Rjazanova "Příbuzní".

A protože diváci odpoledne i večer odcházeli s úsměvem na tváři, možno říci, že se inscenace vydařila.

Porota sice našla drobné problémy, objevily nedostatky, ale shodně uzavřela své zasedání kladným hodnocením souboru, který se stává už stálým hostem národní přehlídky ve Vysokém.

Před režisérem stojí ještě další práce se skupinou rekreatantů, bude muset zohlednit na pointování jednotlivých vtipů, ale i celých scén. Čeká ho ještě práce s herci při budování veseloherní stylizace, jejich výkonů na jedné straně, stejně jako v protiváze výsměchu a kritice negativních rysů současného člověka ho čeká vybudování oněch pozitivních stránek prostých lidí, jejich malá i životních postojů.

S. Bůžena Fricová opět osvědčila dar ženské komiky a její scéna s číšníkem zůstane v paměti diváků.

Smích je vzácné koření a díky souboru z Bystřeho, že nám ho přivezl celou fůru.

Dr. Zdeněk K o k t a

VĚTRNÍK - zpravodaj VI. národní přehlídky vesnických a zemědělských divadelních souborů.

číslo 3 - 27. října 1975

Připravili redaktoři: Milan Marek, Olga Hejralová

Oficiálně byla tedy budova divadla Krakonoše slavnostně otevřena dne 25. října 1925 v 8 hodin večer, představením Stroupežnického Paní Mincmistrové, ale prvním kdo zahájil činnost v novém divadle byli skromní dřevění aktéři naší loutkové scény. Stalo se tak v týž den odpoledne uvedením hry Krakonošova nadílka.

DVĚ JUBILEA K R A K O N O Š E

K tomu je třeba říci, že vysoká loutková scéna je o rok starší než budova divadla. Své padesátiny oslavila již loňského roku. A konečně i to, že její bytí či nebytí cele spočívá v neúnavné a cílevědomé péči rodiny Hejralovy, která se již tolikrát osvědčila a stále osvědčuje svou velikou a příkladnou láskou k našemu divadlu.

Připomínajíce tato dvě skromná jubilea vysockého Krakonoše, přejeme mu do dalších padesátek tolik obětavých ochránců a ctitelů, jež ho od slavných dnů minulosti až po dnešní dny provázeli a provázejí

P.H.

U P O Z O R N Ě N Í

- Informační kancelář je jako v jiných letech umístěna ve střediskové knihovně a všichni zájemci o vstupenky, stravenky a noclehy odkazujeme do rukou pracovníků OKS, kteří vám zajistí kvalitní a vzorné služby.

- Příspěvky do Větrníku přijímají taktéž pracovníci informačního střediska, v kteroukoliv denní dobu.

- s LSD Jednota bylo projednáno, že zajistí nepřetržitý provoz svých provozoven po dobu přehlídky. Škoda, že se tak nestalo! V neděli byly dvě restaurace uzavřeny, což jistě nepřispělo k spokojenosti návštěvníků. Organizátoři přehlídky se jim omlouvají.